

var en Forbedring, havde forlangt, at Kommunalbestyrelserne til Gengæld fik en langt større Indflydelse paa Kirkernes Bestyrelse, eventuelt at de nuværende Kirkeinspektioner blev opretholdt. Et saadant Forlangende stilledes imidlertid ikke, men vi fik i forrige Rigsdagssamling et efter den højtærede Kultusministers eget Udsagn ret ideelt Tilløb dertil, som imidlertid blev opgivet paa Halvvejen. Nu forsøger vi fra Socialdemokratiets Side at fastholde Byraadene Indflydelse paa Anvendelsen af de Penge, som de selv skal skaffe til Veje, og der var — det kan jeg vel godt sige uden at røbe noget — Sympati for dette Ændringsforslag, ikke blot fra det radikale Venstres Side saaledes som udtalt i Betænkningen og af den ærede Ordfører (Povlsen), men ogsaa indenfor andre Partier i Udvalget, men, som den ærede Ordfører sagde, man var bange for, at hele Sagen skulde strande, hvis man tog imod vort Ændringsforslag, og denne Angst for, at Lovforslaget skulde strande, har ogsaa givet sig Udtryk i Betænkningen. Jeg ser nu ikke, der er Grund til at nære nogen Frygt i saa Henseende. Hvis den højtærede Minister og det radikale Venstre havde givet vort Forslag deres Tilslutning, var det jo sikkert paa Vedtagelse her. Og det har jo ikke været til Behandling i Landstinget. Jeg ved derfor ikke, hvorfra man har denne Frygt for, at hele Sagen skulde strande, hvis Folketinget vedtager vort Forslag. Man kunde allerhøjest frygte for, at Landstinget skulde forkaste vort Forslag og muligvis gaa tilbage til det Forslag, der foreligger her, og som blev vedtaget af Landstinget den sidste Dag i den ordinære Samling. Saa havde det været tidsnok for den højtærede Minister og hans Parti til at give Landstingets Affattelse deres Tilslutning. Men saa havde man dog gjort et alvorligt Forsøg paa at bevare Kommunalbestyrelsernes Indflydelse paa Kirkernes Bestyrelse. Som Sagen nu foreligger, har man ikke gjort noget saadant Forsøg. Og, som den ærede Ordfører sagde, staar Menighedsraadsvalgene jo ikke umiddelbart for Døren, de skal først finde Sted Efteraaret 1916, og Valglisten skal først udarbejdes i Løbet af, jeg tror, Juni eller Juli 1916. Kunde vi ikke faa Sagen færdig i denne Samling, havde

vi hele den ordinære Vintersamling. Jeg ser derfor slet ingen Grund til denne frygtelige Hast, og jeg ser heller ikke nogen Grund til ikke at føre et Forslag, som man udtaler sin Sympati for, og som man i og for sig ogsaa kunde tilraade, op til Landstinget. Vedtages Udvalgsflertallets Forslag, vil det have den Følge, at Menighedsraadene faar Adgang til at forlange Penge og anvende Penge, som Byraadene skal skaffe til Veje ved Paaligning. Med andre Ord, Byraadene bliver Menighedsraadenes Tjenere. Forslagets Vedtagelse vil betyde Strid mellem disse to Myndigheder, en skadelig og bitter Strid. Og vedtager vi Udvalgsflertallets Forslag, vil vi have afgjort Striden i hvert enkelt Tilfælde til Fordel for Menighedsraadet. Denne Tilside sættelse af de kommunale Raads Indflydelse vil vi Socialdemokrater aldrig være med til. Jeg fortrøster mig til, at det paa den ene eller anden Maade skal lykkes at skaffe de kommunale Raad i Byerne noget mere Indflydelse paa Anvendelsen af de Penge, de skal skaffe til Veje. Jeg anbefaler de af Mindretallet stillede Ændringsforslag under Nr. 1 og 2, idet jeg tror, at de vil medføre et bedre Forhold mellem Byraadene og Menighedsraadene omkring i vore Købstæder.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg mener, ligesom den ærede Ordfører (Povlsen), at der ikke ved denne Lejlighed er megen Anledning til at komme ind paa en indgaaende Behandling af de Kontroverser, der har været mellem de forskellige Partier angaaende denne Sag. Til den ærede sidste Taler (Dahl) skal jeg sige, at min Fastholden af at give de kommunale Raad Indflydelse i Kirkebestyrelserne har ikke været begrundet i det økonomiske alene, men i særlig Grad i, at de kunde bevare deres Interesse for Kirkebygningerne ved at have Sæde i Kirkernes Bestyrelse og Stemmeret der. Jeg tror ikke, at det ærede Medlems Udtalelse om, at Loven, hvis den vedtages i den foreslaaede Skikkelse, vil medføre en stadig bitter Strid mellem Kommunalbestyrelserne og Menighedsraadene, er rigtig. En saadan Strid har der ikke været hidtil, og jeg haaber, at netop den Omstændighed, at der kommer et Medlem fra Kommunal-